

Sygn. akt VI U 354/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: protokolant sądowy Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2017 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania L. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. z dnia (...)r. znak (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)w W.

o świadczenie rehabilitacyjne

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje odwołującemu L. Z. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego do 12 października 2016 roku.

Sygn. VI U 354/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...)roku znak (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...)w W. odmówił L. Z. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego z powodu stwierdzenia przez Komisję Lekarską Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, że jest on zdolny do pracy.

L. Z. w dniu 19 sierpnia 2016 roku wniósł odwołanie od powyższej decyzji, wskazując, iż nie zgadza się z orzeczeniem Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i żądał przyznania mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. W uzasadnieniu swojego stanowiska podnosił, że w sierpniu ma konsultację neurologiczną i kardiologiczną w związku z planowaną operacją poszerzenia żył szyjnych, a także konsultacje w sprawie tętniaka, który został wykryty w okolicy pnia mózgu.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. wnosił o oddalenie odwołania podnosząc, iż zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o art. 18 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, oraz podnosił, że Komisja Lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w orzeczeniu z dnia 7 lipca 2016 roku, stwierdziła zdolność wnioskodawcy do pracy co skutkowało wydaniem przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)w W. decyzji o odmowie przyznania odwołującemu świadczenia rehabilitacyjnego.

Postanowieniem z dnia 7 września 2016 r sąd dopuścił dowód z opinii lekarza specjalisty kardiologa, neurologa celem ustalenia czy odwołujący odzyskał zdolność do pracy od 12 maja 2016 r czy też z uwagi na aktualny stan zdrowia konieczne jest przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego a jeżeli tak to, na jaki okres oraz czy po wyczerpaniu świadczenia rehabilitacyjnego rokuje odzyskanie zdolności do pracy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Odwołujący był niezdolny do pracy w ramach zasiłku chorobowego przez okres 182 dni a następnie w ramach świadczenia rehabilitacyjnego w okresie od 12 lutego 2016 r do 11 maja 2016 r przebywał na zwolnieniu lekarskim. W tym okresie był hospitalizowany w Klinice (...) od 8 lutego do 17 lutego 2016 r z powodu zaburzeń krążenia mózgowego pod postacią przemijającego wielokrotnego osłabienia widzenia okiem lewym ponadto w trakcie diagnostyki rozpoznano tętniaka tętnicy podstawowej. Ponadto wnioskodawca skarży się na bóle kręgosłupa szyjnego, piersiowego i lędźwiowego, co zostało potwierdzone w dokumentacji medycznej. W dniu 29 kwietnia 2016 r odwołujący wystąpił z wnioskiem o ustalenie dalszych uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego. Wnioskodawcę skierowano na badanie przez komisję lekarską ZUS, która orzeczeniem z dnia 7 lipca 2016 r uznała, że jest on zdolny do pracy i stwierdziła brak okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

W oparciu o powyższe organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 21 lipca 2016 r odmówił ubezpieczonemu przyznania prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Schorzenie zaburzenia krążenia mózgowego i tętniak na tętnicy podstawowej wymagający oszczędzającego trybu życia do czasu wykonania zabiegu stentowania nie pozwolił odwołującemu na podjęcie zatrudnienia po 12 maja 2016 r przez okres pięciu miesięcy. Z tego też powodu odwołujący powinien mieć przyznane świadczenie rehabilitacyjne.

dowód: opinia biegłego neurologa J. S. .k. 25, dokumentacja medyczna k. 6-9;

Biegły z zakresu kardiologii stwierdził, że z kardiologicznego punktu widzenia schorzenia kardiologiczne nie naruszają sprawności organizmu w stopniu dającym podstawy do orzeczenia niezdolności do pracy po 12 maja 2016 r.

Sąd dał wiarę opinii biegłej z zakresu neurologii J. S., która zbadała powoda, zapoznała się z dokumentacją lekarską. Strony opinii nie kwestionowały.

Zgodnie z dyspozycją art. 18 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zgodnie, z którym świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do dotychczas wykonywanej pracy, na którą wskazywała opinia sporządzona przez biegłego neurologa, co potwierdza, iż celowym było przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego dodatkowo na okres pięciu miesięcy.

Mając na uwadze powyższe sąd uwzględnił odwołanie Pana L. Z..

ZARZĄDZENIE

(...)